

Decoratietechnieken: Dion Kieft

Van graffiti via grafisch ontwerpen naar keramiek. Dion Kieft combineert het in zijn keramisch werk allemaal. Daardoor zijn de stukken verrassend en levendig. Dion laat speciaal voor KLEI zien hoe hij een werk maakt.

Dion Kieft (Venraij, 1980) heeft zijn hele leven lang al getekend. 'Achteraf gezien valt het op, dat ik niet alleen de natuur en het leven om mij heen tekende. Al toen ik acht was, maakte ik uit autoboeke van mijn vader dwarsdoorsneden van motorblokken, of tekende ik machines waarop uitgebreid alle onderdelen werden benoemd en uitgelegd. Toen was misschien al de interesse aanwezig voor zowel het natuurlijke als het gecultiveerde.'

Bij de studiekeuze was het duidelijk dat Dion iets met vormgeving wilde gaan doen. Hij koos voor de opleiding tot creatief vormgever aan het Grafisch Lyceum in Zwolle. Er bleek genoeg tijd over om aan vrij werk te besteden: graffiti en schilderen. 'Mijn hang naar vrij werk en naar onderzoek was toen al duidelijk.' Graffiti bleef daarna een belangrijk element, en door Dions interesse voor industriële vormgeving veranderde langzamerhand zijn letterontwerp. Driedimensionale constructies met roosters en kabels gaven de letters een industrieel karakter. Toch miste er voor Kieft iets: een techniek die beter bij zijn ideeën zou passen en waarmee hij ruimtelijk zou kunnen werken. Dat bleek keramiek te zijn. Dion kwam er bij toeval mee in aanraking en het liet hem niet meer los.

Kiefts eerdere – grafische – werk kenmerkte zich door het gebruik van geometrische vormen of ritmes die er aangetast uitzagen. Hij realiseert zich waarom: 'De tegenstelling tussen het natuurlijke en het kunstmatige uit zich als een soort strijd, waarbij vervreemding het lijkt te winnen van bewondering. De natuur lijkt de laatste vrijhaven te zijn, het enige dat niet geautomatiseerd kan worden. Echtheid en geloofwaardigheid lijken in het geding te zijn. Mensen beleven het leven vooral indirect, via apparaten, beeldschermen en pixels. Daarom zijn systemen mijn ontwerp, vooral het systeem mens tegenover de door hem gemaakte systemen. Daarbij zie ik

Foto's van boven naar beneden:
Media, 2004, graffiti op een muur in Amersfoort
Aangetast automatisch 4.0, 2008, keramiek, mdf, acryl en spuitbus, 157 x b 50 cm

FOTO'S: DION KIEFT

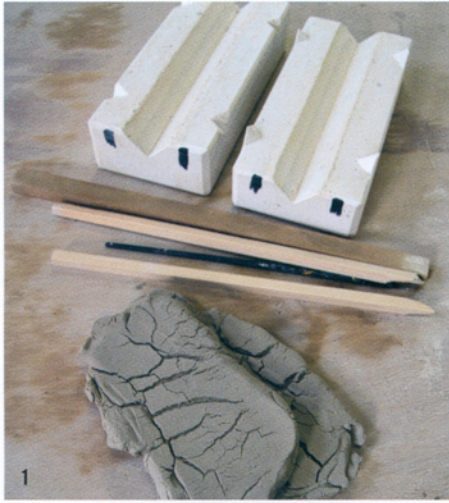
beelden van technologische weefselstructuren, mechanische bloemreliëfs of industriële organen. Ik ben gefascineerd door het idee van het reconstrueren van het systeem waarop de natuur groeit en denkt, op een hedendaagse constructivistische manier, waarbij de esthetiek van het aangetaste een grote rol speelt. In bepaalde zin een knipoog naar menselijk kunnen of gemaakte keuzes, het beeld van een resultaat waarvan het de vraag is of het goed zou zijn als het in deze vorm ooit verwezenlijkt zou worden.'

Dion maakt gipsen mallen om de vormen te produceren die hij bij zijn werk gebruikt. Daarnaast probeert hij materialen als wol en papier met keramiek te combineren. Het zijn materialen die een totaal ander karakter hebben, en het is precies deze tegenstelling die hem aantrekt. Het kleurgebruik is dan iets soberder: soms gebruikt hij alleen koperoxide met hier en daar wat felle accenten.

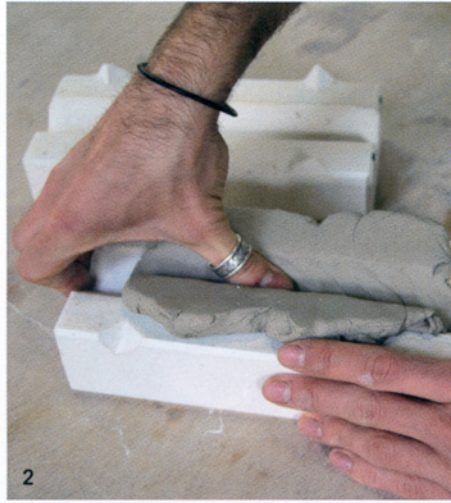
Kieft heeft in het werk dat hij voor dit artikel heeft gemaakt 'elementen van vergif' aangebracht. 'Ik heb fluorescerende rode spuitbusverf gebruikt, en er is een afbeelding van een mond. Erg klein in een hoek en ondersteboven is de tekst *dosis sola facit venenum* te zien, Latijn voor 'alleen de hoeveelheid maakt het vergif', een interessante gedachte in de wereld van nu, die de neiging heeft om op sommige vlakken door te schieten. De roosterform staat voor de industrie, de structuur van boomschors voor de natuur of voor authenticiteit. Beide zijn in dit werk verwerkt. Industrie en organisme, een relatie van symbiose of parasitisme?'

Mels Boom

Wie verder in zijn werk geïnteresseerd is, kan contact opnemen met Dion Kieft, Ravelstraat 5, 5802 JA Venray, info@dionkieft.nl, www.dionkieft.nl.

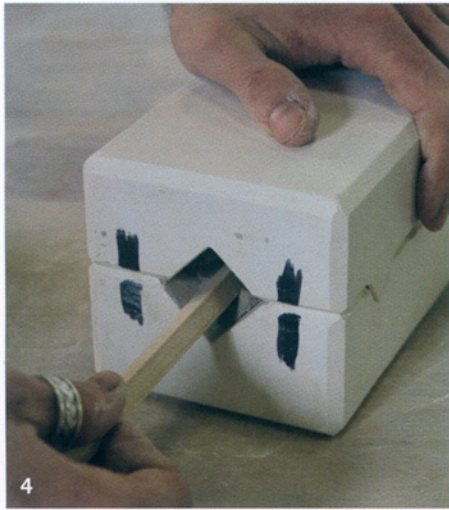
1

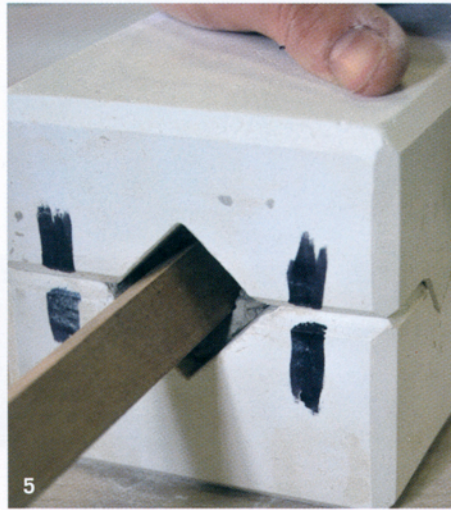
2

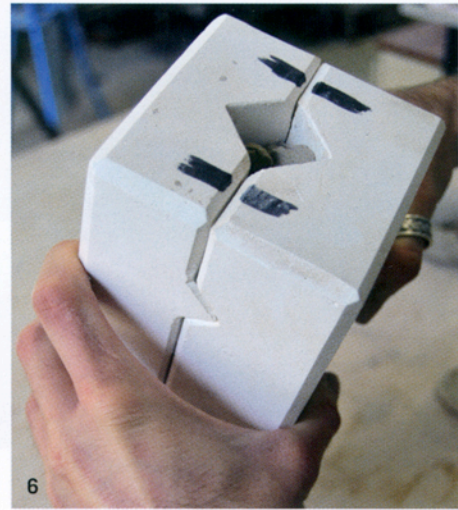
3

4

5

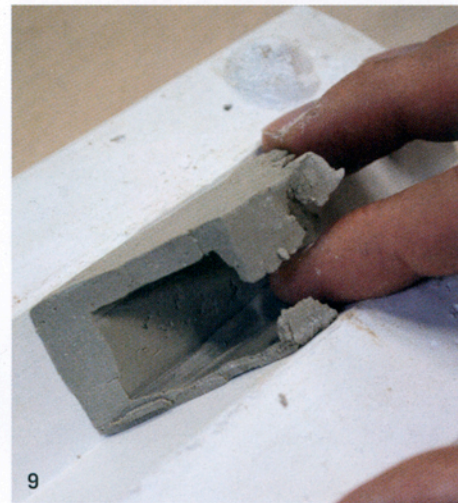
6

7

8

9

1. Ik gebruik zelfgemaakte gipsen mallen en houten latjes van verschillende diktes. Naast klei met fijne chamotte, pas ik ook grof gechamotteerde klei toe. De plak klei droog ik eerst aan de buitenkant en dan rol ik hem open.

2. De klei duw ik goed in de hoeken van de gipsen mal. Zo zullen het verweerde oppervlak en de geometrische vorm goed te zien zijn.

3. Ik haal de overtollige klei weg om de mal goed te laten sluiten. De zijanten leg ik hier en daar over elkaar heen zodat de vorm dicht is, maar er ook gaten in zitten.

4. Nadat ik beide maldelen op elkaar heb gelegd, ga ik met een dun latje door de mal heen om de vorm open te maken. Door het heen en weer halen van het latje probeer ik een geschaafd uiterlijk te krijgen, waar de beweging of groei als het ware nog in te zien is.

5. Met een dikkere lat ga ik er nogmaals doorheen om de wand hier en daar dunner te maken. De dikte van de wand varieert. Op enkele plekken schaf ik de wand helemaal weg, zodat later een opening in de wand te zien zal zijn. Andere vormen laat ik aan één kant dicht. Zo maak ik heel verschillende onderdelen, van zeer breekbaar tot massief ogend.

6. Na het maken van elk onderdeel kijk ik of ik hem goed vind.

7. Elke vorm teken ik onder een hoek van 45 graden af...

8. ...en snijd deze daarna af.

9. Soms leg ik een onderdeel nog even terug in de mal om de vorm er weer in te drukken en zo te behouden. Sommige heel open en onregelmatige stukken laat ik langzaam in de mal drogen.

10. En zo maak ik er steeds meer...

11. ...om straks genoeg keuze te hebben om de stukken met het juiste uiterlijk te kunnen selecteren.

12. De meeste onderdelen laat ik kaal. Op sommige breng ik – na de biscuitstook op 900 °C – koperoxide aan die ik er daarna deels weer afspuit. Dat doe ik soms ook met in de spuitcabine aangebracht glanzend wit glazuur of andere metalige kleuren.

13. Na de tweede stook op 1050 °C zijn de stukken klaar en kan ik de uiteindelijke vorm van het keramische gedeelte gaan bepalen, en van eventuele andere elementen die ik aan het werk toevoeg.

14. Hier en daar wil ik felle accenten aanbrengen. Daarvoor moet ik eerst de zijkant afplakken.

15. Daarna breng ik verf aan met de spuitbus.

16. Als de verf droog is, haal ik de tape er af. Omdat de huid hier en daar best grof is, dringt – vanwege de spuithoek – de verf niet altijd in alle scheurtjes door. Dat kan een mooie structuur geven.

17. Sommige stukken maak ik wit, zodat er meer eenheid ontstaat.

18. Uiteindelijk bevestig ik alle onderdelen op een mdf-plaat. Het eindresultaat: *Uitgebloeide Logica*, 2009, keramiek, mdf, spuitbusverf en computerprint, h 55 x b 48 cm.

FOTO'S: DION KIEFT